

PRZEGOLIĆ (4) *vb pf*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w prze- oraz golić).

fut 3 sg przegoli (1). ◇ *praet 3 sg m przegolił* (1). ◇ **[imp 2 sg przeg(o)l.]** ◇ *impers praet przegol(o)no* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Zgolić włosy nie na całej powierzchni (zwykle obelż. o tonsurze duchownych katolickich) (4) :

[przegolić kogo: Vczyń sobie łyśinę/ á przegol łyny [Decalva teipsam, et tonde temetipsam super filios] kochánki łwoie/ rozszerz łyśinę łwoię iáko orzeł BudBib Mich 1/16 (Linde).]

przegolić co komu (4): A my nędzni Krześciani prąwiechmy iáko plewy młóćili: Ieden kápice ná łzyię wzdzyał á powrozem łie opafał: drugi łukniey popuścił ná dłużą/ á wirzch głowy łobie przegolił/ á bieret rogáty wzdzyał *RejPos* 327. *Cf Zwrot.*

Zwrot: »[komu] plesz przegolić« [szyk zmienny] (3): O nie chłubże łie tedy tym ty moy miły Papieżniku/ iż ná cię Oficiał záwoła/ chodź łám kłięże Ianie/ álbo Woytku/ á przegolić plesz á námáżeć czoło mázią álbo nie wiem czym *RejAp* 88; Nie tenći iełt co mu plesz przegolono/ álbo mu mázią czoło náłmárowano/ ále tenći to iełt/ który [...] bierze kłiąłzki z ręku Bogá żywiącego. *RejAp* 88, 169.

Synonim: ostrzyc.

Formacje współrdzenne cf 1.GOLIĆ.

Cf PRZEGOLONY